

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL

KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht d.d. 24 januari jl. is de heer L. Openda, hierna: 'beschuldigde', ten laste gelegd dat hij zich tijdens de wedstrijd tussen Vitesse Arnhem 1 en FC Groningen 1 op 22 januari jl. schuldig heeft gemaakt aan het geven van een elleboogstoot aan een tegenspeler.

De aanklager betaald voetbal, hierna 'de Aanklager', heeft via Vitesse Arnhem aan beschuldigde een schikkingsvoorstel gedaan. Het schikkingsvoorstel hield in dat beschuldigde met ingang van 24 januari jl. wordt uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club vier achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan één wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van één jaar.

Dit schikkingsvoorstel is door beschuldigde niet geaccepteerd. Vervolgens is de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal, hierna 'de Tuchtcommissie', voorgelegd.

De Tuchtcommissie heeft in digitale aanwezigheid van de Aanklager de zaak mondeling behandeld op donderdag 27 januari jl. Zij heeft bij die gelegenheid beschuldigde gehoord. Naast en namens beschuldigde waren ook de heer M. Bakker, General Counsel van Vitesse Arnhem en de heer J. van Norel MSc, bewegingswetenschapper bij Vitesse Arnhem, op de zitting aanwezig.

Bij de mondelinge behandeling is ook kennisgenomen van de tv-beelden en de door beschuldigde ingebrachte beelden.

2. Vordering Aanklager

De Aanklager is van oordeel dat het ten laste gelegde bewezen dient te worden geacht. De Aanklager geeft aan dat beschuldigde het schikkingsvoorstel heeft ontvangen, omdat hij zich schuldig heeft gemaakt aan het geven van een elleboogstoot aan een tegenspeler.

De Aanklager heeft hierbij aangegeven dat uit de beelden blijkt dat beschuldigde met zijn rechterarm naar achteren zwaait en de tegenspeler in zijn buikstreek raakt. Daarnaast stelt de Aanklager dat uit de verklaringen in het dossier ook duidelijk naar voren komt dat beschuldigde de tegenspeler een elleboogstoot heeft gegeven. De Aanklager stelt dat beschuldigde – door zijn rechterarm naar achteren te zwaaien – hiermee het risico heeft genomen om zijn tegenspeler te blesseren. De Aanklager gelooft dat beschuldigde niet de intentie heeft gehad om een elleboogstoot aan zijn tegenspeler te geven dan wel zijn tegenspeler te blesseren, echter is volgens de Aanklager binnen het tuchtrecht de intentie van de speler niet relevant.

Over de vraag welke straf passend en geboden is, heeft de Aanklager acht geslagen op de Richtlijnen, zoals genoemd in artikel 21 van het Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal, hierna 'RTBV'. De Aanklager heeft besloten de eis op zitting te verhogen en heeft aangegeven dat het aan de Tuchtcommissie is om de Aanklager hier wel of niet in te volgen. De Aanklager heeft voorts in acht genomen dat beschuldigde geen noemenswaardige registratie op zijn strafkaart vermeld heeft staan.

3. Verklaring van beschuldigde

Beschuldigde geeft aan het niet eens te zijn met hetgeen hem ten laste is gelegd door, zakelijk weergegeven, het navolgende aan te geven.

Primair verweer – vrijspraak

Namens beschuldigde heeft eerst de heer J. van Norel aangegeven hoe de verweten gedraging geïnterpreteerd moet worden. De heer J. van Norel geeft aan dat op grond van de beelden kan worden gesteld dat beschuldigde door de druk van de armen van de tegenstander zich wilde beschermen en zijn positie moest bewaren om niet om te vallen. Daarnaast stelt de heer J. van Norel dat uit de beelden blijkt dat beschuldigde geen voorwaartse beweging met zijn arm maakt, zoals dat normaliter het geval is bij een klassieke elleboogstoot. Voorts wordt aangegeven dat, als de druk van de armen van de tegenstander op de rug van beschuldigde continueerde, de arm van beschuldigde nooit de buikstreek van de tegenstander had geraakt.

Met betrekking tot het voorval, stelt beschuldigde in beginsel dat uit de door beschuldigde ingezonden beelden blijkt dat beschuldigde eerder in de wedstrijd al meermaals werd geprovoceerd door zijn tegenspeler. Tijdens het moment van de overtreding zocht de tegenspeler beschuldigde op en zat de tegenspeler met zijn armen in de rug van beschuldigde en maakte hij een duwende beweging. Beschuldigde geeft aan dat hij de hele tijd gefocust was op de bal en dat hij louter de arm van de tegenstander wilde weghalen. Volgens beschuldigde haalde hij hierbij niet eerst zijn arm naar voren om vervolgens een elleboogstoot te geven, maar maakt hij met zijn rechterarm een korte beweging naar achteren.

Beschuldigde stelt ten aanzien van de ten laste legging dat volgens de jurisprudentie van Commissie van Beroep voor de beantwoording van de vraag of sprake is van een elleboogstoot het in beginsel bepalend is of een speler in de uitvoering van een beweging de elleboogstoot van die arm kennelijk als wapen heeft gebruikt. Volgens beschuldigde blijkt uit de richtlijnen die deel uitmaken van het RTBV dat het geven van een elleboogstoot onder een gewelddadige handeling met ongeoorloofde agressie valt. Daarvan kan volgens beschuldigde volgens de Spelregels Veldvoetbal 2021-2022, hierna 'de Spelregels', alleen sprake zijn bij geweld of buitensporig inzet waarbij de speler de noodzakelijke inspanning ver overschrijdt en waarbij hij de veiligheid van de tegenstander in gevaar brengt. Beschuldigde stelt voorts dat volgens de regelgeving van de IFAB – International Football Association Board, hierna 'de IFAB' – Laws of the Game waarop de spelregels zijn gebaseerd sprake dient te zijn van 'excessive force or brutality'. De mate van kracht, intensiteit en geweld is volgens beschuldigde dus van belang bij de beoordeling van de verweten gedraging.

Op grond van het bovenstaande meent beschuldigde dat zijn beweging onhandig en onbesuisd was. Volgens beschuldigde is hier geen sprake geweest van een krachtige en gewelddadige stoot, maar eerder van het weghalen van de arm of een por. Volgens beschuldigde kwalificeert het voorval dan ook niet als een elleboogstoot, zoals bedoeld in de reglementen. Voorts stelt beschuldigde dat ook de arbitrage en de spelers in het veld de situatie niet hebben beoordeeld als een ernstige roodwaardige overtreding.

Subsidiair verweer – matiging van straf

Mocht de Tuchtcommissie van mening zijn dat beschuldigde zich wel schuldig heeft gemaakt aan hetgeen hem ten laste is gelegd, dan meent beschuldigde dat een matiging van de straf hier op zijn plaats is. Volgens beschuldigde meent de Tuchtcommissie volgens jurisprudentie dat er ook binnen gewelddadig handelen gradaties zijn en dat bij de strafoplegging rekening dient te worden gehouden met de zwaarte van de overtreding. Bij het bepalen van de strafmaat dient volgens beschuldigde rekening gehouden te worden met een aantal factoren, namelijk het feit dat de beweging van beschuldigde een reactie was op het handelen van de tegenspeler en dat de tegenstander niet in zijn

gezicht of op een andere kwetsbare plek is geraakt. Daarnaast stelt beschuldigde dat geen sprake is geweest van een klassieke elleboogstoot en dat de tegenspeler de wedstrijd heeft kunnen hervatten. Tot slot heeft beschuldigde aangegeven dat uit zijn strafkaart blijkt dat hij niet eerder een rode kaart heeft ontvangen in de Eredivisie.

Beschuldigde verzoekt op basis van voorgaande primair om vrijspraak en subsidiair om over te gaan tot een matiging van de eventueel op te leggen straf.

4. Bewezenverklaring

De Tuchtcommissie acht het ten laste gelegde, dat beschuldigde zich schuldig heeft gemaakt aan het geven van een elleboogstoot aan een tegenspeler, bewezen. De bewezenverklaring steunt op het navolgende:

- De verklaring van de VAR, de heer A. Bos d.d. 22 januari jl., kort en zakelijk weergegeven:

"(...) Ik was als VAR actie bij bovenstaande wedstrijd. Ik zag dat er een duel plaatsvond tussen Openda en Te Wierik. Ik zag dat Openda hierbij met een korte slag met de elleboog de buikstreek van te Wierik raakte (...)"

- De verklaring van de tegenspeler van FC Groningen, de heer M. Te Wierik d.d. 22 januari jl., kort en zakelijk weergegeven:

'Op de hoogte van de middenlijn, voor onze eigen dug-out, zocht ik mijn tegenstander Openda. Toen hij aangespeeld dreigde te worden liep hij een stukje naar achteren om zich vervolgens hard af te zetten met zijn elleboog. De elleboogstoot voelde ik hard in mijn maag. Door de schrik kon ik me niet verweren. Ik ben normaal gesproken van de duels maar deze was erg geniepig.'

- De op zitting vertoonde beelden;
- Het verweer van beschuldigde op zitting.

5. Bespreking van het verweer en strafmaatmotivering

Zoals door de Aanklager gesteld, dient door de Tuchtcommissie te worden bepaald of sprake is van een gewelddadige handeling, begaan door beschuldigde. De Tuchtcommissie dient daarom een oordeel te vormen over de vraag of de door beschuldigde begane overtreding als buitensporige inzet kan worden aangemerkt.

Gewelddadige handeling

Zoals eerder door de Aanklager aangegeven, maakt een speler op grond van de Spelregels zich schuldig aan een gewelddadige handeling als hij buitensporige inzet of geweld gebruikt, of probeert te gebruiken, ten opzichte van een tegenstander, zonder dat dit in strijd om de bal is, of ten opzichte van een medespeler, teamofficial, wedstrijdofficial, toeschouwer, of enig ander persoon, ongeacht het feit of er sprake is van contact. De Tuchtcommissie dient daarom een oordeel te vormen over de vraag of de door beschuldigde begane overtreding als buitensporig – inzet – of geweld kan worden aangemerkt.

Volgens de Tuchtcommissie is – zoals door de Aanklager gesteld – op basis van de feitelijke omstandigheden hiervan sprake. De Tuchtcommissie stelt daartoe het volgende.

Met verwijzing naar de onder in punt 4 genoemde bewijsmiddelen, staat, in tegenstelling tot het door beschuldigde aangevoerde, naar het oordeel van de Tuchtcommissie vast dat onder meer uit de tv-beelden is op te maken dat beschuldigde, nadat hij eerder in de wedstrijd door de tegenstander is geprovoceerd en tijdens het betreffende duel wederom voelt dat de tegenstander hem met beide armen in zijn rug duwt, een krachtige – met zijn rechterarm gebogen – beweging naar achteren maakt, oftewel – naar het oordeel van de Tuchtcommissie – een elleboogstoot. De Tuchtcommissie volgt beschuldigde niet in zijn verweer dat hij louter gefocust was op het weghalen van de in zijn rug bevindende armen van de tegenstander. De Tuchtcommissie oordeelt dat de door beschuldigde gegeven elleboogstoot niet strookt met zijn op zitting aangegeven doel om louter de armen van de tegenstander weg te halen. Dit had naar het oordeel van de Tuchtcommissie bijvoorbeeld ook gekund door bijvoorbeeld de armen van de tegenstander vast te pakken of weg te duwen. De Tuchtcommissie kan niets anders concluderen dan dat beschuldigde op het moment van de verweten gedraging gefrustreerd raakte en op deze wijze zijn frustraties richting de tegenstander wilde uiten.

Naar het oordeel van de Tuchtcommissie moet de handeling van beschuldigde naar de tegenstander – gezien de kracht en snelheid en dus de mate van geweld – dan ook worden aangemerkt als een gewelddadige handeling en niet als een geweldloze por of het met weinig kracht weghalen van de arm van de tegenstander. De Tuchtcommissie volgt beschuldigde ook niet in zijn verweer dat geen sprake is geweest van een krachtige elleboogstoot nu hij nimmer een voorwaartse beweging heeft gemaakt. Immers, ook zonder het maken van een voorwaartse beweging, kan naar het oordeel van de Tuchtcommissie nog steeds een krachtige, gewelddadige elleboogstoot worden gegeven.

De Tuchtcommissie oordeelt dat de door beschuldigde in zijn verweer genoemde term brutality gebaseerd is op regelgeving van de IFAB. Op grond van de begripsbepalingen uit het Reglement Betaald Voetbal, waar het RTBV deel van uitmaakt, is beschreven dat onder de Spelregels moet worden verstaan de door de IFAB, FIFA, UEFA en/of KNVB vastgestelde regels volgens welke het voetbalspel wordt gespeeld. In Law 12 'fouls and misconduct' van de IFAB is het volgende bepaald:

“When a player uses or attempts to use excessive force or brutality against an opponent when not challenging for the ball, or against a team-mate, team official, match official, spectator or any other person, regardless of whether contact is made”.

De Tuchtcommissie is van oordeel dat de term brutality, in het licht van – en gelijk aan – eerdergenoemde spelregel 12 van de Spelregels, moet worden uitgelegd als een 'mate van geweld'. De Tuchtcommissie heeft in het bovenstaande – en dan met name ten aanzien van de context en kracht van de achterwaartse armbeweging van beschuldigde – haar oordeel hierover uiteengezet. De Tuchtcommissie acht dan ook bewezen dat hier sprake is geweest van een gewelddadige handeling.

Zoals aangegeven, is beschuldigde het duel aangegaan door met kracht zijn gebogen rechterarm naar achteren te zwaaien. Door op deze wijze het duel aan te gaan, aanvaardde hij daarmee de aanmerkelijke kans dat hij zijn tegenspeler zou raken en zou blesseren. De Tuchtcommissie stelt vast dat beschuldigde zijn elleboog met kracht naar achteren heeft bewogen en daarbij de tegenstander in zijn buikstreek heeft geraakt. De Tuchtcommissie stelt ook vast dat het geven van de elleboogstoot door beschuldigde in het duel een reactie was op het duwen van de tegenstander.

Op basis van het bovenstaande, is de Tuchtcommissie ook van oordeel dat de door beschuldigde begane overtreding als buitensporige inzet kan worden aangemerkt nu beschuldigde – naar het oordeel van de Tuchtcommissie – de noodzakelijke inspanning ver heeft overgeschreden en hij de veiligheid van de tegenstander in gevaar heeft gebracht.

De Tuchtcommissie komt daarom tot het oordeel dat beschuldigde zich schuldig heeft gemaakt aan het ten laste gelegde.

Strafmaat

Bij de strafoplegging houdt de Tuchtcommissie rekening met alle feiten en omstandigheden waaronder het ten laste gelegde is begaan, de strafkaart van beschuldigde en met hetgeen bij de behandeling ter zitting naar voren is gekomen.

Naar het oordeel van de Tuchtcommissie is sprake van een gewelddadige handeling, maar is er geen sprake van een 'klassieke elleboog'. De Tuchtcommissie zal de Aanklager niet volgen in de op zitting verhoogde eis vanwege de aard van de handeling. De Tuchtcommissie volgt beschuldigde in zijn verweer dat binnen gewelddadig handelen gradaties zijn en dat bij de strafoplegging rekening dient te worden gehouden met de aard en zwaarte van de overtreding. Zoals aangegeven, is de Tuchtcommissie van mening dat het geven van de elleboogstoot door beschuldigde in het duel een reactie was op het duwen van de tegenspeler, hetgeen de Tuchtcommissie voor wat betreft de strafmaat in het voordeel van beschuldigde zal meewegen. Toch houdt de Tuchtcommissie beschuldigde voor dat het handelen van beschuldigde niet thuishoort op een voetbalveld en dient hij in de toekomst op een andere – geweldloze – wijze te reageren op een dergelijke situatie tijdens de wedstrijd. De Tuchtcommissie slaat tot slot ook acht op de – beperkte – strafkaart van beschuldigde.

De Tuchtcommissie zal daarom de straf beperken op de na te vermelden wijze.

6. De beslissing

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 4. is vermeld. Beschuldigde is terzake van voornoemde overtreding strafbaar.

Beschuldigde wordt met ingang van 24 januari jl. uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club drie achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan één wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van één jaar.

De kosten van de mondelinge behandeling worden ten laste gebracht van Vitesse Arnhem.

Aldus beslist op 27 januari jl. door D. A. van Steenbeek, voorzitter, dhr. mr. J.H. van der Velden en de dhr. mr. J. Batelaan, leden, bijgestaan door dhr. mr. M. Faouzi, secretaris.